

Tämä tutkistelu on sapatiksi 31.10.2026

Ilmoitus ja innoitus

Muistoja: ”Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle näyttääkseen palvelijoilleen, mitä pian on tapahtuva. Jumala lähetti enkelinsä ja ilmoitti kaiken tämän palvelijalleen Johannekselle, joka nyt omalla todistuksellaan vahvistaa Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen, kaiken minkä on nähnyt.” (Ilm. 1:1–2.)

Avaintekstit:

Hepr. 1:1–2
2. Tim. 3:15–17
2. Piet. 1:18–21
2. Moos. 17:14
Ilm. 1:19
Hes. 4:1–8

Apostoli Johannes oli kuulunut kahdentoista apostolin sisäpiiriin (Luuk. 8:51; Matt. 17:1; Matt. 26:36–37). Kristuksen taivaaseenastumisen jälkeen Johannes jatkoi palvelutyötään Jerusalemissa. Hän muutti kuitenkin ennen kaupungin tuhoa (70 jKr.) Efesokseen kaitsemaan Rooman Vähän-Aasian provinssissa olevia seurakuntia. Rooman keisari Domitianuksen aikana kristittyjä vainottiin, ja apostoli karkotettiin Egeanmerellä sijaitsevalle Patmoksen saarelle.

Patmoksella Johannes sai erityisiä profeetallisia viestejä, jotka oli osoitettu paitsi Vähän-Aasian seitsemälle seurakunnalle myös kristityille kautta aikojen (Ilm. 1:1–3, 9–11). Profeetallisten viestien välitysketju, jonka osa Johannes oli, näytti suunnilleen tältä: Isä Jumala, Jeesus Kristus, enkeli, apostoli Johannes ja sitten lukijat ja kuulijat. Tämä on klassinen esimerkki ilmoituksesta ja innoituksesta, jossa Jumala käyttää profeettoja välittämään viestejään ihmiskunnalle.

Tämän viikon raamattutunnilla tarkastellaan erityisesti monimuotoista ilmoituksen ja innoituksen prosessia. Keskitymme suullisiin, kirjallisiin ja dramatisoituihin esitystapoihin, joilla jumalallinen viesti on välitetty ihmisille.

YLEINEN JA ERITYINEN INNOITUS

Lue Hepr. 1:1–2. Miksi Jumala on niin kiinnostunut puhumaan meille? Mitä hän kertoo meille Jeesuksen ja profeettojen kautta?

Mitä maailmankaikkeuden Luojalla on sanottavana meille? Miksi hän kommunikoi kanssamme? Se johtuu siitä, että olemme langenneita ihmisiä syntisessä maailmassa ja kohtaamme kuolemaa, kärsimystä ja koettelemuksia. Jumala puhuu meille, koska hän haluaa meidän tietävän, miksi olemme täällä, miksi asiat ovat niin huonosti ja miksi voimme kaikesta huolimatta ankkuroida toivomme hänen rakkauteensa meitä kohtaan.

Jumalan luonnossa näkyvä *yleinen* ilmoitus puhuu kauniisti hänen rajattomasta voimastaan ja huolehtivasta rakkaudestaan. Kuningas Daavid huudahti: ”Taivaat julistavat Jumalan kunniaa, taivaankansi kertoo hänen teoistaan.” (Ps. 19:2.) Apostoli Paavali lisäsi: ”Hänen näkymättömät ominaisuutensa, hänen ikuinen voimansa ja jumaluutensa, ovat maailman luomisesta asti olleet nähtävissä ja havaittavissa hänen teoissaan. Sen vuoksi he eivät voi puolustautua.” (Room. 1:20.)

On myös ihmeellistä pohtia Jumalan uudistavaa voimaa, joka ilmenee maailmassamme salaperäisissä parantumisissa. Todellakin, ”Jumalan parantava voima on vaikuttamassa kaikkialla luonnossa. Jos kasvavaa puuta leikataan tai ihminen haavoittuu tai hänen luunsa murtuu, niin luonto alkaa heti paikalla korjata vauriota. Jo ennen kuin hätää onkaan, parantavat voimat ovat valmiina, ja niin pian kuin jokin osa vahingoittuu, kaikki voimat suuntautuvat sen korjaamiseen.” (EK 107.)

Niin kaunis ja opettavainen kuin luonto voikin olla, se paljastaa paitsi Jumalan voiman ja rakkauden myös pahuuden läsnäolon (ks. 1. Moos. 3:14–19; Matt. 13:24–30). Tämä monivivahteinen viesti voidaan ymmärtää oikein vain Jumalan *erityisen* ilmoituksen valossa – sekä Jeesuksessa Kristuksessa, Jumalan ihmiseksi tullessa Sanassa, että Raamatussa, Jumalan kirjoitetussa sanassa, joka todistaa hänestä (Joh. 5:39).

Raamattu on muistiin kirjoitettu kokoelma innoitettuja Jumalan viestejä kaikille ihmisille kautta aikojen. Se kertoo meille maailman luomisesta, ihmisen traagisesta lankeemuksesta sekä Jumalan hämmästyttävästä lunastussuunnitelmasta ja maapallon lopullisesta uudelleenluomisesta. Raamatun kertomukset voivat olla hyvin lyhyitä ja valikoivia, mutta ne ovat aina luotettavia, koska Jumala puhuu niissä meille (ks. 2. Tim. 3:16; 2. Piet. 1:19–21).

KUINKA INNOITUS TOIMII

Monet kirjat ja kirjoitukset, ei vain Raamattu, ovat säilyneet meidän päiviimme vuosisatojen takaa. Silti pidämme Raamattua Jumalan sanana. Mikä erottaa sen muista kirjoituksista?

Lue 2. Tim. 3:15–17 ja Jaak. 1:17. Mikä tärkeä viesti meidän tulisi ymmärtää näistä jakeista?

2. Tim. 3:16 parhaasta käännöksestä on jonkin verran keskustelua, mutta useimmat Raamatun käännökset kääntävät tämän kohdan samalla tavalla korostaen, että koko Raamattu on jumalallista alkuperää (2. Piet. 1:20–21).

Erään Raamatun selitysteoksen mukaan ”näyttää todennäköisemmältä, että Paavali pohtii tässä Raamattua kokonaisuudessaan ja että hän sanoo koko Raamatun olevan ’hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi Jumalan tahdon mukaiseen elämään’ sen sijaan, että jokainen Raamatun teksti olisi hyödyllinen edellä mainituilla tavoilla”. – G. W. Knight III, *The Pastoral Epistles: A Commentary on the Greek Text* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1992), s. 445.

Miten meidän sitten tulisi ymmärtää Raamatun syntyyn johtanut innoitus? Meidän tulisi tunnistaa se, että profeetallinen innoitus tarkoittaa Pyhää Henkeä avustamassa todellisia profeettoja, jotta nämä voivat välittää luotettavasti jumalalliset viestit. Tätä apua annetaan paitsi viestien *vastaanottamisessa* myös viestien selkeässä *välittämisessä* niiden vastaanottajille.

Jumalan viestit saatiin näkyjen ja unien kautta (4. Moos. 12:6; Jes. 6:1, 8). Jumala käytti myös silminnäkiöitä (1. Joh. 1:1–3), Pyhän Hengen innoittamaa historiallista tutkimusta (Luuk. 1:1–3) ja antamalla jumalallisia vaikutelmia ihmisen mieleen (2. Piet. 1:21). Riippumatta siitä, mitä keinoja Pyhä Henki käytti, profeetat ja Raamatun kirjoittajat saivat välittää objektiivisia viestejä totuudesta subjektiivisten sijaan. Toisin sanoen Jumalan sanansaattajat eivät saaneet muuttaa tai vääristellä Jumalan viestejä millään tavalla, vaikka he olisivatkin käyttäneet omia sanojaan viestien ilmaisemiseen.

Profeetallisten viestien välittäminen niiden alkuperäiselle kuulijakunnalle saattoi tapahtua suullisesti (2. Piet. 1:19–21), kirjallisesti (Joh. 20:30–31) tai jopa dramatisoidun esitystavan muodossa (Hes. 4:1–8).

Miksi on niin tärkeää luottaa Raamattuun Jumalan innoitettuna sanana, riippumatta siitä, ettemme ehkä täysin ymmärrä, kuinka se on kirjoitettu?

SUULLISET VIESTIT

Lue 2. Piet. 1:18–21. Onko meillä varmuus siitä, että Jumalan profeettojen suulliset viestit olivat yhtä innoitettuja ja luotettavia kuin kirjoitetut viestit?

Jumala puhui Aadamille ja Eevalle ennen syntiinlankeemusta (1. Moos. 2:16–17) ja sen jälkeen (1. Moos. 3:9–19). Molemmissa tapauksissa he ymmärsivät täydellisesti hänen sanansa. Jumalan ääni kuultiin selvästi myös Siinaila (2. Moos. 20:1–20) ja sekä Jeesuksen kasteen aikaan että kirkastusvuorella (Matt. 3:17; Matt. 17:5). Saatamme tulkita väärin, kun muut ihmiset puhuvat meille. Kun Jumala kuitenkin puhuu jollekin, väärinkäsitystä tai petosta ei ilmene.

Raamattu vahvistaa, että ”Jumala sanoi Moosekselle: ’Minä olen Jahve, Herra.’” (2. Moos. 6:2.) Monet Raamatun kirjoittajat tunnistivat kuulevansa Jumalan äänen, kun tämä puhui heille. Näin oli esimerkiksi Jesajan (Jes. 8:1, 11), Jeremian (Jer. 1:4, 9, 11) ja Hesekielin (Hes. 3:16; Hes. 6:1) kohdalla. Jokainen yritys kiistää nämä ja muut vastaavat väitteet johtaa lopulta profeettojen rehellisyyden ja Raamatun luotettavuuden kyseenalaistamiseen.

Kuten Jumala puhui profeetoille ymmärrettävällä ihmiskielellä, niin myös profeetat puhuivat omille kuulijoilleen. Esimerkiksi Nooa oli todellinen Jumalan profeetta ja uskollinen vanhurskauden julistaja (2. Piet. 2:5). Hän ei kirjoittanut mitään Raamatun osaa, mutta hän välitti Jumalan viestin suullisesti aikalaistensa kuultavaksi, ja hänen viestinsä oli yhtä innoitettu kuin Raamattuun kirjoitaneiden profeettojen kirjoitukset.

Useat muut profeetat, kuten Natan, Elia, Elisa ja Johannes Kastaja, eivät koskaan kirjoittaneet mitään Raamattuun, vaan he välittivät sanomansa suullisesti.

Entä Jeesus Kristus itse? Evankeliumeissa mainitaan, että maallisen palvelutyönsä aikana hän ”kirjoitti sormellaan maahan” (Joh. 8:6). Siinä kaikki. Meillä ei ole tietoa siitä, että Jeesus olisi kirjoittanut mitään muuta. Hän kuitenkin opetti ja saarnasi suullisesti ”kuin se, jolle on annettu valta” (Matt. 7:29). Jotkut hänen kuulijoistaan jopa tunnustivat: ”Yksikään ihminen ei ikinä ole puhunut sillä tavoin kuin hän.” (Joh. 7:40, 46.) Jeesus välitti Jumalan viestit pääasiassa suullisesti. Jeesuksen viestit eivät olleet vähemmän arvovaltaisia tai sitovia siksi, ettei hän itse kirjoittanut yhtään kirjaa Raamattuun.

On mielenkiintoista, että Jumalalla on profeettoja, joiden kirjoituksia ei ole Raamatussa. Miksi myös näillä profeetoilla on auktoriteettia?

KIRJALLISET VIESTIT

Jotkut kuuluisat puheet ovat vaikuttaneet syvästi ihmisten elämään ja jopa muuttaneet historian kulkua. Jos näitä puheita ei olisi tallennettu, sanat olisivat haalistuneet tai vääristyneet ajan kuluessa. Kirjoittaminen antaa siis puhutulle sanalle pysyvyyttä, ja tämä pysyvyys mahdollistaa viestin välittymisen aikojen halki.

Pian sen jälkeen, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptistä ja voittaneet amalekilaiset, Jumala käski Moosesta: ”Kirjoita tämä kirjaan, ettei se unohdu –.” (2. Moos. 17:14.) Alkaen Mooseksesta, joka kirjoitti Raamatun viisi ensimmäistä kirjaa ja Psalmin 90, Pyhä Henki ohjasi Raamattuun kirjoittaneita profeettoja tuottamaan ne kirjoitukset, jotka nyt muodostavat Raamatun 66 kirjaa.

Lue 2. Moos. 17:14; Joh. 20:30–31; 1. Kor. 10:11 ja Ilm. 1:19. Mitkä ovat joi-takin syitä siihen, miksi Jumala pyysi profeettojaan kirjoittamaan muis-tiin viestit, jotka hän antoi heille?

Raamatun eri kirjat heijastelevat niiden kirjoittajien kirjallista tyyliä ja taitoja. Kuten huomaamme ensi viikon raamattutunnilla, kunkin kirjoittajan henkilökohtaiset vivahteet ja erilaiset tyylit eivät heikennä heidän viestiensä merkitystä. Kirjoitus ei ole toiseen verrattuna enemmän tai vähemmän innoitettu. Jotkut Raamatun osat ovat mitä ilmeisimmin merkityksellisempiä ja paremmin sovellettavissa nykypäivän elämäämme ja uskoomme kuin toiset. Tämä totuus ei kuitenkaan tee yhdestä Raamatun osasta toista osaa innoitetumpaa.

Joskus Raamatun kirjoittajat kirjasivat muistiin ne innoitetut viestit, jotka he itse olivat ensin välittäneet suullisesti tai luotettavan avustajansa välityksellä. Mooses kirjasi Viidenteen Mooseksen kirjaan viimeiset puheensa, jotka hän piti israelilaisille ennen kuolemaansa. Neljään evankeliumiin on kirjattu monia Jeesuksen saarnoja ja opetuksia hänen maallisen palvelutyönsä ajalta.

On myös tapauksia, joissa profeetat lainaavat ei-innoitettuja lähteitä (Ap. t. 17:28; 1. Kor. 15:33; Tit. 1:12) ja jopa Paholaisen sanoja (1. Moos. 3:1–5; Matt. 4:1–11).

Meidän tulisi muistaa, että kirjoittaessaan ihmisten tunteista ja toiveista profeetat kertoivat myös omista inhimillisistä reaktioistaan (ks. Dan. 8:27; Ilm. 22:8–9). Lisäksi Raamatussa kuvataan monia hyviä, jäljiteltäviä esimerkkejä, mutta myös monia huonoja esimerkkejä, joita tulisi välttää (1. Kor. 10:1–11).

Raamattua lukiessamme meidän tulisi pitää mielessä, että vaikka se ei ole kirjoitettu täydellisellä kielellä, se välittää erehtymättömän viestin, joka säilyy ajan saatossa.

DRAMATISOINTI, VERTAUSKUVAT JA VERTAUKSET

Raamatussa on runsaasti erilaisia sanallisia kuvauksia ja vertauskuvia. Esimerkiksi koko Vanhan testamentin uhrijärjestelmä – patriarkaalisista alttareista Mooseksen ilmestysmajaan ja Jerusalemin temppeliin – oli visuaalinen toisinto Kristuksen sovitusuhrista ristillä ja hänen taivaallisesta ylipappeudestaan (Hepr. 8:1–6).

Danielin profetioissa maailman valtakunnat ja voimat esitettiin suuren patsaan eri osina (Dan. 2:31–45), erilaisina eläiminä ja sarvina (Dan. 7 ja 8) sekä kahtena kuninkaana (Dan. 11). Samanlaisia visualisointeja esiintyy myös Ilmestyskirjassa, kuten 13. luvun kahden pedon tapauksessa.

Opettaessaan Jeesus puhui itsestään esimerkiksi elämän leipänä (Joh. 6:35, 41–58), maailman valona (Joh. 8:12; Joh. 9:5) ja tosi viinipuuna (Joh. 15:1–8). Lisäksi Jeesus kuvasi valtakuntansa luonnetta ja kasvua kylvövertauksen (Matt. 13:1–9, 18–23) ja useiden muiden vertausten (Matt. 13:24–52 jne.) avulla.

Lue Hes. 4:1–8. Miksi luulet, että Jumala ei vain puhunut suullisesti, vaan käytti myös dramatisoitua esitystapaa joissakin viesteissään?

Selkeä dramatisoitu esitystapa löytyy Hes. 4:1–8, jossa Jumala pyysi profeettaa tekemään pienoismallin Jerusalemistä ja makaamaan ensin 390 päivää vasemmalla kyljellään, mikä edusti Israelin heimoa, ja sitten 40 päivää oikealla kyljellään, mikä edusti Juudan heimoa. Toinen vastaavanlainen kokemus oli Hoosean jumalallisesti määrätty avioliitto prostituoidun Gomerin kanssa, mikä edusti Israelin hengellistä uskottomuutta Jumalaa kohtaan (Hoos. 1:2–9).

Hesekielin ja Hoosean dramaattiset kokemukset vaikuttavat nykypäivänä varsin järkyttäviltä. Juuri niin oli tarkoituskin: niiden piti järkyttää, ei vain meitä, vaan myös tuon ajan ihmisiä. Aikana, jolloin profeettojen varoitukset hylättiin avoimesti (ks. 2. Aik. 36:15–21), jumalallisen armon viimeinen teko oli varoittaa dramatisoidun esitystavan avulla kansaa heidän todellisesta tilastaan, jotta heidät johdatteltaisiin aitoon katumukseen. Tällaisen dramatisoidun esitystavan olisi pitänyt osoittaa heille, kuinka vakavasti heidän olisi pitänyt ottaa Jumalan varoitukset.

Millaisen dramatisoidun esitystavan voisi joku toteuttaa nykyään varoittaakseen meitä esimerkiksi laodikealaisesta asenteesta? (Ks. Ilm. 3:14–18.)

ELLEN G. WHITE ILMOITUKSESTA JA INNOITUKSESTA

Seitsemännenten päivän adventistit uskovat, että Ellen G. White oli jumalallisesti innoitettu. Hänen kirjoituksensa, elämänsä ja palvelutyönsä täyttävät todellisen profeetan kriteerit. Hänellä oli samanlainen innoitus kuin Raamatun profeetoilla, vaikka hän ei koskaan pitänyt kirjoituksiaan samanarvoisina kuin Raamattua. Päinvastoin Ellen G. White korosti aina Raamattua. Miten hän sitten itse ymmärsi saamansa profeetallisen ilmoituksen ja innoituksen?

Ensinnäkin Ellen G. White piti Raamattua aina Jumalan auktoriteettisena ja erehtymättömänä ilmoituksena. Raamattu ilmaisee Jumalan totuuden ja hänen pelastussuunnitelmansa langennutta ihmiskuntaa varten. Kuten olemme oppineet, Jumala käyttää tähän profeettoja välittämään viestejään.

Toiseksi Ellen G. White tunnisti, että innoitukseen kuului jumalallisen ja inhimillisen vuorovaikutus. Jumala ilmoitti sanomansa, mutta profeetta välitti sitten jumalallisen ohjeen omin sanoin. Ellen G. White sanoi: "Raamatun sanat eivät ole innoitettuja, vaan innoitettuja olivat Raamatun kirjoittajat. Inspiraatio, innoitus ei kohdistu ihmisen sanoihin tai hänen sanontatapoihinsa vaan ihmiseen itseensä, kirjoittajaa, joka Pyhän Hengen vaikutuksen alaisena ottaa vastaan ajatuksia. Kirjoittajan oma yksilöllinen ajatusmaailma antaa kuitenkin leimansa hänen käyttämiinsä sanoihin. – – Jumalallinen mieli ja tahto liittyy inhimilliseen mieleen ja tahtoon; siten ihmisen ilmaisemat sanat ovat Jumalan sanaa." (KPH 226.)

Ellen G. White ymmärsi näkyjen ja profeetallisten unien osalta, että ajatusten innoittaminen on jumalallisen ilmoituksen ja inhimillisen kokemuksen yhdistelmä. Hän kirjoitti: "Raamatussa, jossa Jumalan antamat totuudet on esitetty ihmiskielellä, jumalallisuus ja inhimillisyys liittyvät toisiinsa." (KPH 223.) Jumala käytti monia tapoja saadakseen sanansaattajansa ymmärtämään hänen viestinsä. Näitä olivat kuvaukset, sanat ja ajatukset, jotka koskettivat profeetan kaikkia aisteja. Ellen G. Whiten kokemus oli samanlainen kuin Raamatun kirjoittajien.

Kolmanneksi Ellen G. White totesi, että kaikki hänen inhimilliset kokemuksensa ja viestinsä eivät olleet innoitettuja. Hän ohjeisti: "On aikoja, jolloin on sanottava arkisia asioita – – on pidettävä mielessä tavallisia ajatuksia, on kirjoitettava tavallisia kirjeitä ja on välitettävä tavallista tietoa työntekijöiden kesken. Tällaiset sanat tai tällainen tieto eivät ole Jumalan Hengen erityisesti innoittamaa." (1SM 39.) On tärkeää ymmärtää tämä ero lukiessamme ja samaistuessamme hänen kirjoituksiinsa ja kokemuksiinsa, erityisesti koskien hänen kirjeenvaihtoaan ja päiväkirjojaan.

Ellen G. Whiten käsitys ilmoituksesta ja innoituksesta auttaa meitä välttämään äärimmäisyyksiä sekä lukemaan hänen neuvojansa viisaasti ja ymmärtävästi. Lisätietoja löydät osoitteesta <https://whiteestate.org/absrg/5>.